

Een dankbare herinnering aan

Minie van der Woning-Baveld

* 15 september 1922

† 3 mei 2005

Ma werd in Lonneker geboren en is opgegroeid in een gezin van 5 kinderen. Met uitzondering van enkele jaren heeft ze ook altijd in Lonneker gewoond.

Tegenover haar ouderhuis voelde zij zich op haar plek.

Samen met pa kreeg ze drie kinderen. In het begin van hun huwelijk hielp ze pa in de zaak. Later nam ze de zorg voor haar kinderen op zich.

Ma was een vrouw van weinig woorden en trad niet op de voorgrond. Ze nam niet zelf het initiatief, maar liet dat graag aan anderen over en zag het liefst dat zoveel mogelijk voor haar werd geregeld. Daarbij voelde ze zich op haar gemak

Maria had een speciaal plekje in haar leven en ze stak vaak een kaarsje aan voor het beeldje in haar woonkamer. Ook toen ze zelf ziek werd vroeg ze op deze manier steun. De feestdagen vierde ze graag samen met ons. Er werd uitgebreid gekookt en ze genoot met ons allemaal.

Verjaardagen werden gevierd met de door oma gebakken appeltaart.

Ze was een echte oppas-oma waarbij de vreugde van beide kanten kwam.

Oma was in haar nopjes en de kleinkinderen genoten.

Na het overlijden van pa wilde ze graag op haar eigen vertrouwde "stekkie" blijven wonen.

Ze accepteerde daarbij alle voor- en nadelen die dit met zich mee bracht.

Toen ze te horen kreeg dat ze eigenlijk niet meer beter zou worden liet ze de moed een beetje zakken. Ze was teleurgesteld, maar klaagde nooit en berustte in haar lot.

Samen met de Stichting Leendert Vriel en de Thuiszorg hebben wij aan haar wens, thuis te mogen blijven, gehoor kunnen geven.

Ze sprak hier niet met zoveel woorden over, maar je kon aan haar merken dat ze dit fijn vond en zei dan ook regelmatig: "bedankt".

We hopen dat ma een fijn leven heeft gehad.

Ma we zullen je missen, maar zijn tegelijk dankbaar dat je onze ma en oma mocht zijn en bewaren heel veel mooie herinneringen aan onze tijd samen.

Dank voor uw bezoek en aanwezigheid bij de uitvaart van ma.

Kinderen en kleinkinderen